

આશીર્વાદ મળે તે માટે આજીવન મુજબ રહી છે.

આશીર્વાદી જન

ઉર્ફ

માશુર્કોની પહેચાન.

આશીર્વાદી જન હે માશુર્કોની પહેચાન હે
દેખવે ઇસકો અબી આઈ હે તાઝા પદ બહાર.

ૐ૦ૐ

પ્રગટ કરનાર

ગુપ્તાસાહિબ ગાઝીયાબાદી.

પ્રોપ્રાઈટર એન્ડ મેનેજર.

રોડ એચ. એસ. હરી એન્ડ કો.

પુસ્તકો વેચનાર અને છાપનાર.

૩૬૯ ફાકલેન્ડ રોડ—અન્ને થીએટર પાસે.

પોસ્ટ નં ૪ મુંબઈ

પદ કિનાય મુનખિક એક્ટ નં ૨૦ સને ૧૮૬૭
એર એક્ટ નં ૨૫ સને ૧૮૮૭ કે દાખિલ રજીસ્ટર
૨ સર્વ હકકે ઇસકે પ્રગટ કરનાર ગુપ્તાસાહિબ
ગાઝીયાબાદીને સ્વાધીન રખે હે.

Hitechhu Printing Press.

પ્રથમ વાર

૧૯૦૯

કીમત ચાર આના ૮-૪-૦

તા.

નિતારા કર લુ
પા પાથરધર લુ.

આ સીલને સુરે જાતની ચોપડીઓ અમોર પાસે સરતે ભાવે મલશે.

જો આ પુસ્તકને કોઈને વેચવું હોય તો તેને આ પુસ્તકના માલિકને જ વેચવું પડશે.

૨૬૪ ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
ગ્રંથાલય

દાદાજી પાંતા બરતે.

અગર તુમ ચાહતે હો કે રોજ રોજની ધડીયોની
 જોર રીયરછંગ (મરનમત)સે ખલાસી પાયેં તો હમ
 નીચે લાંગલી ધડીયોમે સે કોઈસી બી ૧ ખરીદ લીજીએ
 ઉમર ભરંડે લિયે છુટ્ટી મિલ જાયેગી. દન ધડીયોંકા તમ
 દિસીસે છુપા નહીં હે. યહ ધડીયાં હમને અપની હિંદુસ્તાનની
 હુકાતકે વારતે ખાસ આઈર દેકર મંગાઈ હેં. દનકે પુરંજ
 અહોત મજબુત ઓર દેરપા હેં. દર એક સાદજની હેં. ચીનીકા
 સુદેદ રંગકા ડાયલ હે. સુધયાં પીતલ આ દસરીલકા હેં. સુધ
 ધુમાતેકે લિયે ખેડની પિન લગા હે. દેખતેમેં અહોત ખુબસુન્ત
 ઓર વક્તમેં લાસાની હેં. જિસને ૧ દક્કા મંગવાયા હે ઉસને
 દરજનોં મંગાકર અહોત લાભ ઉઠાયા હે. હમ મુઝીદ (જિયાદા)
 ઇતમીનાતકે વારતે વાયદા કરતે હેં કે અગર ધડી પહોચને પર
 પસંદ ના આવેં તો ૪ દિવસકે બાતર આપ વાપીસ બેજકર
 દુસરી મંગા શકતે હેં દર એક ધડીની ગારંટી ૩, ૫, ૭, ૧૦
 બરસની હેં. ધડીકે સાથ ચેન દસખીરિંગ ગિલાસ બકસ ૧
 ગારંટીકા પરમા મુક્ત બેજ જાયગા.

નાસકોપ સિસ્ટમ પેટન્ટ અસલી કીમત ૮) રિયાયતી ૩. ૩)=
 રેલવે રેગ્યુલેટર વાય „ „ ૧૦) „ ૩. ૪)

૮ દિવસની ચાખીની ધડી (૧ બાર ચાખી
 દેતેસે ૮ દિવસ બરાબર ચલેગી) ૨૬) „ ૩. ૧૨)

બરેસલેટ વાય (બેરકા ખેર ધડી ધડી

૩ બરસકે અન્વેસ લેકર ૫૦) બરસના

મદે ઓરત પદનતી હે) ૧૮) „ ૩. ૭)

ફેલેન્ડર વાય (ચાંદ મહીના દિન તારીખ

વક્ત મિન્ટ સેન્ડ સળ અતલાતી હે) ૨૦) „ ૩. ૧૧)

આ સિવાયે બીજી સર્વ જાતની ધડીયા હમારે પાસે સર્વ
 ખાસ મિલેંગ.

ઠીકાના-લંછમનદાસ ગુપ્તા પ્રોપરાઈટર.

એસ. એસ. હુરી એન્ડ કો

૧૬ ફાકેલેન્ડ રોડ. મુંબઈ પોસ્ટ નં. ૪

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय]

अनुक्रमांक २५७५

पुस्तक

पुस्तकें नाम २५७५ : ७७

विषय २५७५ : ७७

ઓં

આશકોંકી જાન હું હર શરૂએ ઉમડા કુંડ હું દિલે ઇસકો અનોખી હું જહાંસે ચંદ પહાર.

આશકોંકી જાન

ઉરકે

માથુકોંકી પહેચાન.

સવાલ-હાલે ફરકત કયા લિખુ' તુમ આપ આકર દેખસો
ઐર નહાં મુઝકો મેરે ખ્યારે ખુલાકર દેખસો.

જવાબ-ખસજી ખસ ઉલટકા હરગિઝ આજસે ના નામ લો
ખેતકાઓસે વફા કુછ અકલસે લી કામ લો.

સવાલ-છીન કર દિલ મેરા અખ મુઝસે દગા કરતે હો
મુઝ પે કરતે હો જફા જાન ખુરા કરતે હો.

જવાબ-પહેલે ઉલટ થી મુઝે આપકી અમ ચાહ નહીં
ખવાહ ખુરા યા કે ભલા સમજે યા પરવાહ નહીં.

સવાલ-હુમ મરે' તુમ પર ઐર તુમ મેરોંકા દમ ભરતે હો
કુછ ખુદા કે ગઝબસે લી નહીં તુમ કરતે હો.

જવાબ-અખ કિસી ઐરસે તુમ જીકો લગા લો સાહિબ
ધીયાન મેરા ન કરો દિલકો સિંભાલો સાહિબ.

સદમઐ તરક મુલાકાત ગવારા કર લો

અખ મેરી આપ મહોખ્ખતસે કિનારા કર લો.

સવાલ-કિસ તરહ ખતલાઐ મહોખ્ખતસે કિનારા કર લુ'
આપકી તરહસે સીને પે કયા પતથર ધર લુ'.

જવાબ—દોરતી બન્ટેકો સાહિબકી નહીં હે મનઝર

રખયે તકલીફે મુલાકાતમે મુઝકો મંઆઝર.

સવાલ—કયા યહ સચ કહતે હો મેરી નહીં તુમકો પન્વાહ

મેરી ઉલ્ફતકા કીયા ખુબ અજી તુમને નિબાહ.

તુમ પર મેં મરતા હું તુમ ગેરકદમ ભરતે હો

ઇસકા સાહિદ હે ખુદા જાન કે શર કરતે હો.

જવાબ—શરકી કયા ખાત હે દિલ તુમસે નહીં આહતા હે

આહકે નામસે દિલ બન્ટેકા ઘળરાતા હે.

દિલસે અપને મુઝે લિલ્લાહ ભુલાયો સાહિબ

દિલ કિમ્તી ઔરસે અબ અપના લગાયો સાહિબ

મેરે ઔર આપકે ઇબલાસકી યહ સુરત હે

તુમ દીદા મુંઝપર હો ઔર તુમસે મુઝે નફરત હે.

દોહા. { આપકી ખાતે સુનકર મેં મરોત હુવા દેરાન
સવાલ. { એક અદના યેહ મરોખ્ખતકા તમ્હારે હે ખયાન.

મછ્યાં લે લે કે સહલાતેયે તુમ બન્ટેકી રાન

દિલસે મેં આપકા ખરદાયા મેરી આપયે જાન.

સિર મેરી રાનપર તુમ રખકર જો સો જાતે થે

એસા કરતાયા મસામ આપકે હો જાતે થે.

તુમપર મેં મરતાયા ઔર તુમ મુઝસે કરતે થે ખ્યાર

તુમયે મહેખુબ મેરે મેં થા તુમ્હારા દિલદાર.

આપકે દીલસે ન આતા થા મેરે દીલપર મેંખાર

સાફ દિલ આઇનેસે રહતે થે દૌનો હરખાર.

કિયા હુઆ આપકો જો આહસે ઘળરાતે હો

મુઝસે મિલ બેદના જો આપ નહીં આહતે હો.

જવાબ—છોરેન યહ આહકી ખાતે હોવે કયા ઇસસે હાસિલ

ખાતે બઝહ બઝહ કે કરોગે તો કયા હુંગા ફાયલ.

રખત આગલાસા હહાં અબ વહ મુલાકાત કહાં

હમ તુમ એક જા લી હુંગે તો વોહ ખાત કહાં.

બહર દુસરી.

ખુલાસા—આશિક ઓર મારુક આપસ મેં ખેઠે હુએ
હંસી કર રહે હેં.

મારુકકા કમરા સખ હુઆ હે એસકો દેખકર હેરત
હોતી હે.

આશિક—યહ કિસ રશોક મસીહાકા મકાન હેં.

જમીન એસ કી ચહાડમ આસમાં હે.

(યહ મકાન કિસકા હે ઓર આપ કોન પરીઝાદે હે)

નાઝની—ખરંગે ખુ હું રુલશનમેં મેં બુલબુલ.

બગલ ગુનચે કી મેરા આશયાં હે.

આશિક—ખાલ ગુમ કર ઓર ગાલ પરગમ રખ કર
દીવાના વાર કહતા હે.

શએર.

ન અખરકા ન મિઝગાં કા હું ધાયલ.

મુઝે મારા તેરી નાઝ ઓ અંદાને.

નાઝની—સમાયા હે જખસે તુ નઝરેં મેં મેરી

અંધર દેખતી હું ઉંધર દહી તુ હે.

(પરવાને કી તરફ ખેતાબ હો કર ચારેં તરફ ફરતી હે
ઓર ફિર હયા સે સર નીચા કર લેતી હે.)

આશિક—ખેકલ હો કર કહતા હે.

આજ રોઝે ના મેરી જનન કે હે વરલકા દિન.

કલ કિસી ઓર બહાનેસે ખદ્દા હો જનના.

નાઝની—નહીં હે તામ મુઝકો બી મગર ઇસ અપની
હાલત પર

મુકા લેતી હું ગરદન જખ હયા માલુમ હોતી હે.

(ઇતના કહના થા કે જવાન ને ખુરકે પર હાથ ડાઝા
ઓર કહા.)

આશિક—લિલ્લાહ ઇસ નિકાળ કો રૂખસે ઉઠાઇયે.

આશિક કો અપને હુસન કા જલવા દિખાઇયે.

(૪)

નાઝની--ફરતે મહોબ્બતસે.

ખુદ હી ખસ નીખાહે હમકો તુમસે જો મરોબ્બત હે.
ઇતના કહ કર નકાખ ઉદાધ ઓર આશિકો જલવા
દિખલાયા.

શબ્દ.

રૂખસે જયોં હી ન કાખ ઉદા—ખદલી મેં કિરન કી
તરહ ચમકા.

નકાખ ઉદો હી આશિક ખેલાલ હો કર ચહ કહતા
હુઆ ગિર પડા.

શબ્દ.

એક તો હસન ખલા ઉસપર ખનાવટ આફત
ધર ખિગારે.ગે હુઝારોકે સંવરને વાલે.
ઉસકે ખેલાલ હોતે હી નાઝનીને અપને રંગીન
ઓર નામુક હાથોસે ગુલાબ લાકર છીંટા દિયા ઓર
કહા. એ ચાર દિલદાર.

શબ્દ.

નરગસી ચશમ ખોલિયે તો ઝરા
ખોલિયે અપને મુંહમે કુછ તો લલા.
ચોડી દેરકે ખાદ જવાનને આંખે ખોલી.
જવાન-પહેલુસે જખ વોહ લે ગયે દિલકો નીકાલકર.
ઉફ કરકે રહ ગયા મેં કસેજ સાંભાલ કર
ચહ કહકર ખેતાખી કે સાથ ઉસ નાઝનીનેસો લપટ ગયા
ઓર ખોલા.

શબ્દ.

ગોરા રૂખ ચમ કર હમ ઝલકકા ખોસા લેંગે.
પહેચેંગે કિશવરે તાતાર મેં લદન હો કર
નાઝની-- દિલોજન લીન ધમાન હે જો લેના હે સનમ લેલો

(૫)

કરં'ગી ઉઝર દેને મેં નહીં' મુઝસે કસમ લે લો.
મગર ચહ તો કો કે તુમહેં કયા હો ગયા થા કે
ઇતને ખદા હો કર રૂઠ ગયે થે.

જવાન-દિલ મેરા સૂલક સીયાહુ ડસ ગઇ નાગન ખનકર.
ખેરુનાહુ દોસ્તને મારા મુઝે દુશમન ખનકર
નાઝની--ઇતની ખાતેં ન ખનાઓ ઝરા હોશ સંભાલો.

મુઝ નાગન ને આપકી સાહિબ.
દિલ મેરા લે લિયા હે હિલહિલકર
કિસકો દિખલાયોં આખસે દિલ કે
ઝખમ આસે હુમ્મે હેં ઇલાઇલ કર.

નાઝની-મેરી જાન ચાહ તુમકો ખુબ તરઝે દિલ રૂખાઇ હે.
ખસ જાને દિજીયે ઇતની ખાતેં ન ખનાઇયે.

જવાન--અપાકર પાન તુમને સુરખ હોંટ અપને ને
દિખલાયે.

લખોં સે આપ કે લાલે ચમનકો શરમ આતી હે.
નાઝની-કયા આપકો લી ચહ મોકઆ હાય આયા ને
મુઝી મુઝી ખાતોંમે મેરે દિલકો શરમીન્દા કર રહે હો.

જવાન--શખે મહેતાખ મેં તુમ ચાંઠની કી સેર કરતી હો
સિતારા આજકલ ચમકા હુઆ હે માહે તાખાં કા.

નાઝની--નહીં નહીં આપ ઇસ દરજે કે હેં.

શએર.

ખુદાને તુરકે સાંચે મેં તુમકો ટાલા હે.

હઝાર લાખ મેં તુ દિલ રૂખા નિરાલા હે.

જવાન--આપકી ઇનાયત કા મશકુર હું.

શએર.

નિહાયત દિલકો હે મરુખ ખોસા ખાલ મુશકીનકા.
દેહન તક અપને કમ તક દેખમે ચહ કાના આતા હે.

નાઝની--દિશોજન યહ મેરા હે હાઝિર હઝુર.

કરંગી ન દેને મેં હરગિઝ કસુર.

ઇતના સુન્તેહી જવાન ઉસમે લિપટ ગયા ઓર
સુખહ તક વિસાલ કે મઝે છુટત રહા.

નાઝની--હુધ હે સુખેહ વરદી ખજ રહી હે.

વેહ જતે હેં કયામતકી ધડી હે

જવાન હાય હાય કરતા હુઆ સીના થામે હુએ
રાઝ ફાશ ન હોનેકી ગરઝસે વહાંસે ચલ દિયા ઓર
ચલતે વકત નાઝનીને કહા અરે ઝલિમ ઝરા મુંદ તો
દિખલાના ઝરા કદમ આહિસ્તા આહિસ્તા ઉઠા છુલ ના
જના, ખેપરવા ન હો જના, મેરી ખગર લેના, મુઝે યાદ
કરના, અપના ગુલામી ચહેરા દિખાના, મેરે કસેમે
ધર ખનાના, મેરી આંખોકે તારે મુઝસે મુખશી ન હોના,
દગા ન કરના, ખેવફા ન ખનના.

જવાન--નહીં હે ડર મુઝે અપના મગર હે ફિકર ઓ જની

કરેંગે ખદ ગુમાન તુમકો શીકાયત લોગ હંસહંસ કર.

લાલા સા ઇસ ખાગમે હમ દાગે હિજરાં લે ચલે

ખાક સરપર દાગ દિલપર સીના ખિરયાં લે ચલે

ખાગે દુનીયામેં ન હોગા હમસા કોઈ ખે નસીખ

આકર એસે ખાગ મેં ભી ખાલી દામાન લે ચલે.

બહર તીસરી

આશિક--ગમે હિજર મુતલફ ગવારા નહીં હે

મગર આપની કિસમત સે ચારા નહીં હે.

ખુદા જીસકો દે દોલતેં ઇશિક ઓ ઉદ્દત

કુછ ઉસમેં કિસીકા ઇજરા નહીં હે.

હસીનો મહોબ્બત મેં કરના તગાકુલ

તુમહારા હે રોવા હમારા નહીં હે.

(૨) ખુબ આશિક કી ફદર દાની કી

અમલી પુંછો તો મહેરબાનીકી

માયુક-ખસમેં જો ગેર કેં હો ફિસસે શીકાયત કેસી

એસી ખાતોં સે તો ખન્દા કલી શરમિંદા નહીં

આશિક-ખેર મેં સમઝા આપકા મતલબ

યાની યહાં આને કા યહી હે સખખ

કે કોઇ જાન ખલખ જો હે ખેતાખ

દેખ લેં ચલકર ઉસકા હાસે ખરાખ

હુંટ રાય ઉસ કો દે દેં હુછ તસકીન

કે ના મર જાય ગમસે વોહ ગમગીન

તો મુઝે ખસ માફ કિજિયે આપ

કયોં યહ અમર ખીલાફ કિ જીયે આપ.

માયુક { તુમસે હમકો મુલાકાત નહોતી મતલુખ
તો ન હોતા કલી તન્દાઈ કા ખહેતર અસલુખ
કહર તો યહ હે કે સાહિબ તુમહેં યાહેં કયોં કર.
દેખેં માખાપકી હમ ગરમ નિગાહેં કયોં કર.

આશિક. { રસમ કો તાઝા ગિરીફતાર ખનાયેં કયોં કર.
કયા ખખર ઉનકો કે હેં ઇશક કી રાહેં
કયોં કર.

માયુક. { લગતે ઇશકસે ખડકર હે મઝા કિસ
શય મેં.
ફેર લેતે હેં સીતમ ગાર નીગાહેં કયોં કર.

આશિક { હાં ઝરા ફિર તો વહ અન્દાઝ દિખાદો
સાહિબ
તુમને ડાલીથી ગસે મેં મેરી ખાહેં કયોં કર.

માયુક { તુમ હો આઝાદ અમાને મેં તો હમહેં
મજબુર
તુમ હમેં યાહો મગર હમ તુમહેં યાહેં
કયોં કર.

આશિક { તુમ ન યાહો તો ન યાહો મગર અપના
હે યહ કોલ
ફિલ જીસે યાહેં ભલા ઉસકો ન યાહેં
કયોં કર

- માણુક } ખોદ્ ખદનામીસે રહ જતા હે દમ ઘુટ ઘુટ કર.
 આપ કે આશિકે મજાપુર કરાહેં કયોં કર
- આશિક } જગખએ દિલકા તકાગા હે ઝરા દેખોતો
 પાર હોતી હેં કલેજે કેનિગાહેં કયોં કર
- માણુક } હર હે ચહ તફરકા પ્રદાગ ફલક દેખન લે
 ચાહ કા નામ પુરા હે તુમહેં ચાહેં કયોં કર.
- આશિક } હાથ ખેતાખીએ દિલ તુને ખડા કર કીયા.
 જીને દેગી મુઝે ચહ શોખ નીગાહેં કયોં કર.
- માણુક } ખોદ્ હર વકત કે મિલને મેં હે રસ્વાઈકા
 એ સનમ રસમે મુલાકાત નિખાહેં કયોં કર.
- આશિક } એક તો ચોરી ફિર ઉસપર ચહ સીનાઝોરી
 મુદમ કયા ચીઝ હે હોતી હેં જકાયેં કયોં કર.
- માણુક } આપ કે ઇશક મેં હમપર જો રુજરતી હે
 દિલકો ચારા નહીં કહને કા સનાયેં કયોં કર.
- આશિક } સઢકે ફૂલમીઠ કે કુરખાન મેં દાનાઇ પર
 નાઝ ખેજ તુમહીં ફરમાઓ ઉઠાયેં કયોં કર.
- માણુક } નામ કો ખુએ વફા હોતી નહીં મરદોં મેં
 હોકે દાના દિલે નાઝાન કો ફસાયેં કયોં કર.
- આશિક } દરદ મદોં સે કહીં ઝખહે કુગાન હોતા હે
 ચુપકે ચુપકે તેરે ખીમાર કરાહેં કયોં કર.
- માણુક } ખોદ્ સે માદરઓ પિદર કે હેં મજાપુર સનમ
 રોઝ પાસ આપ કે ફરમાઈયે આયેં કયોં કર.
- આશિક } ખાદ મુદદત કે તો અખ મુઝકો હુઆ વસત નસીખ
 જાને જાને કો જો કહને હો તો જાઓ સાહિબ.
- માણુક { કુછ પુશીસે નહીં જાનેકા ધરાદા પ્યારે
 આસમાં તુમસે છુડાયે તો કરે કયા પ્યારે
 અખતીયાર ઇશમેં હમારા ના તુમહારા પ્યારે

દોનો હાલતમે' હે' મજબૂર કરે કયા ખ્યારે
[ઔર કરે' કોઈ કરના હો જો શિક્ષા ખ્યારે]

આશિકકા ખત.

એ છુતે સફાક, શોખ એ ખેખાક, તેરી ખેરહમી
ને હમકો માર ડાલા. કહી'કા ન રખા, ઇસ કદર ગુલમ
હમપરકે દિલ ઔર જનસે તુમપર મરને હે' રવા ન
રખો ગુલમકી બી કોઈ હદ હે, કોઈ પાયાં હે, યા કોઈ
હદ હી નહી.

જન મન, જનના મન, મેરે દિલસે વો વો દરદ નાક
આવાઝે' નિકલતી હે' કે કસેખ મુંહકો આતા હે ઔર
જો સુનતા હે થરરા જતા હે. એક હુકસી હોતી હે. શેર
કચ્છરમે' ઇસ તરફસે નહી ડકારતા. સાંપકી આવાઝ
એસી હેખત નાક નહી હોતી. લેડયોં કે ગુલસે ભોગ
ઇસ કદર નહી ડરતે જીસ કદર હમારે દરદ દિલકી તપક

શઔર.

સામઆઈન કે દિલપર અસર કરતી હે.

ખ્યારી શકલ એસી એ રશકે કમર કિસકી હે
એસી તકરીર બલા શીર એ શકર કિસકીકી હે
યહ નિગાહ યહ ચીતવન ઔર યહ નઝર કિસકી હે
યહ દહન યહ હોન્ટ ઔર યહ કમર કિસકી હે

{ સહરકી શકલ હે એ જઝકી ગોયાઇ હે.
{ મિર્ગઝી આખ તો ચીતેકી કમર પાઇ હે }

ખસ ન ઇતરાઓ ઇંધર આઓ તુમહે' ખ્યાર કરે
તુમ ન શરમાઓ ઇંધર આઓ તુમહે' ખ્યાર કરે'
ગલે મલ જાઓ ઇંધર આઓ તુમહે' ખ્યાર કરે'
મરત હે આઓ ઇંધર આઓ તુમહે' ખ્યાર કરે'

{ હસરતે' દિલમે' હે' એ જન નિકાલે' આઓ }
{ દિલ તઝપતા હે કલેજસે લંગાલે' આઓ }

ઇન દિનોં કેસા મિઝાજ એ મેરી જન આપકા હે
 યહ તો ફરમાયો કિસ સીમ્તકો ધિયાં આપકા હે
 યુ' તો કહનેકો ઝમાના હે જહાં આપકા હે
 દિલમેં જખ ચાહે ચલે આયો મકાન આપકા હે

{ હમ વહી હે મગર આપ ઐર હુઐ જતે હે }
 { તેર કુછ આપકે બેતેર. હુઐ જતે હે }

સમઝે હમ હુસનપર ગરૂર ઇન દિનોં આપકો હે
 હે સીતમ હુસનપર ઇન દિનો ગરૂર આપકો હે
 એ સનમ હુસનપર ગરૂર ઇન દિનો આપકો હે
 દમ બદમ હુસનપર ગરૂર ઇન દિનોં આપકો હે

{ કહર હે આપકે હકમેં યહ કહે દેતે હે }

{ ઝહર હે આપકે હકમેં યહ કહે દેતે હે }

કદ તો ખોંટાસા કયા કુલસા રંગ આપકા હે
 ફીનના રફનાર હે કયા કહરકા ઢંગ આપકા હે
 ચોકડી સેર હે કમરે પે પલંગ આપકા હે

અપને મિઝગાંડી ખખર લો યહ ખિદંગ આપકા હે

{ તીરકો રોકલો કુછ જાત તો માનો સાહિબ }

{ રાહ ચલતોં કે કલેજેકો ના જાનો સાહિબ }

હમસા અશિક ન મિસેગા ન મિસેગા પ્યારે
 છુખ ઇન દિનોં છુરી સુઝી હે અમ્છા પ્યારે
 અગલી ખાતોંપર ઝરા ધ્યાન તો લામ્પો પ્યારે
 કહતે યે દિલહી નહીં આપસે પ્યારા પ્યારે

{ અમ્છી ખાતોંપર કિસે લોગ ખુશ કહતે હે }
 { છુરી ખાતોંપર ભલા કિસકો ભલા કહતે હે }

આપકા આશિક

સાદિક.

તહરીર માશુક બજવાબ આશિક.

“એ હસીનો કે હુસન કે નહીર.” “અલિમ સફાક”
 “હિલ્દા ઇલજામ” તેરી હરબઈ તબીયતને મજબુ કર

દિયા. મોતસે નઝદીક જીનેસે દુર કરદિયા. ઝરા ગિરેખાન
મેં મુંહ ડાલયે. વફાઓ જફાકા મુકાબલા કિજીયે ખાદ હો
ઇન્તહાયે ઝલમકી હદ પુ'છયે.

“માશુકોંકે રહઝન” યહ માનાકે હુસન રોઝ અફઝુ'કા
અસર દરદ નાક આવાઝકી સુરતમેં ઝાહિર હોતા હો,
ફલક થરરાતા હો, શેર ધુરરાતા હો, યહ સખ કુછ સહી;
લોકિન કસુર કિસકા. ઝરા ઇન્સાફ કર. “હુશિયાર”
“હુશિયાર” ખરખાદ ન કર.

શબ્દોર.

મુઝકો ખતલાઓ શરારત યહ મગર કિસકી હે
ખુખ રયાને જહાંપર યહ નઝર કિસકી હે
ચાલ દુન્યાસે નીરાલી યહ અસર કિસકી હે
રહમ ઓ ઝુલમકી હરબપર ખબર કિસકી હે.

{ તુમ વફાદાર હો યા મેં હું, ખતાઓ તો સહી }
{ સાફ સાફ હાથ મેરી જાન સુનાઓ તો સહી }

હાં અપની જવાની ઓર ઉઠતે હુએ શખાખપર કિસે
ધમંડ હે મુઝે પ્યારકા ઝુંટા ઇઝહાર ના પસંદ હે, “દિ
લકો ઉલઝન” “મોતકા ઇન્તઝાર” કેસા આના કેસા પ્યાર
{ તુમકો હસરતકે નિકલનેકી તમ્મનના હે ઓર મુઝે }
{ ફિકર યહ હે કે કહીં જાન યહ નિકસે તનમે. }

પુ'છયેગા ના મિઝાજે સનમએ ખદ અખતર
ધીયાન ફરમાઈયે ઇસ સીમ્ત ન એ રશકે કમર
યહ તો માના કે ઝમાના હે શરીકે ગોહર
દિલમેં જખ ચાહકા ખાકી ન રહા હોવે ઝુઝર
{ કિસ તરહ કોઇ મિલે આપસે સાલિખ કયો કર }
{ તોર ખેતેર હુઆ આપકા મુઝપર ઝાહિર }
હુસન નખવતકા તલખગાર નહીં મેરા હઝુર
આપકી સારી ઇનાયતકા હુઆ હે યહ ઝુર
તુમ ઝમાનેકે જફાકાર સતાનેમેં મશહુર

ખ ખુદા મેરા ભક્ષા ઇસમેં ખતાઓ તો કમુર
 રમ લાયેગી વફા મેરી રહે યા તુમહેં
 રહતનાજી ચાહે સતા લે સીતમ ઇબદ હમે. }
 હે જવાની ન અનોખી જે તકખુર હરદમ

થાલ દુન્યાએ નિરાલી જે યતો તુમ હમદમ
 મુઝકો તઠપાઓ કરો ઓરોંપર તમ નઝેર કરમ
 શાલી અગયાર કરેં ઓર ઉઠાઓંમેં અલમ

{ પર તઠાઝાકે કલેજેકો ન છાનો સાલિય
 કુછ તો શરમાઓ ન અબ બાનકો ટાલો સાલિય. }

કોઇ બી માયુક ઝમાનેમેં ન હોગા મુજસા
 તુમસે આશિકકા જે હરરોઝ ઉઠાયે ગમઝા
 તુમ કરો જોશ સીતમ ઉસકો જલાઓ એસા
 ખાક હો જાયે કરો રહમ ના ઉસપર ઇસલા.

ફિર કહો ચાલ ખુરી સેવા તન્હારા હે ખુરા
 { અપના હરએઝ દુનર સમઝો કહો ઇસકો ભક્ષા.

કરે તારીફ જેહદ તાકે પાવે મુઅઝઝા દિલકા
 નહીં નાદાન કોઇ એસા ના સમઝું જે તેરા લટકા.

યહી ખહતર હે અબ તુમ ખાઝ આઝો દિલ લગાનેસે
 ખસ! ખસ! તુમહારી ઇસ આશિકીકો દુરસે સલામ!
 ખનાવટકે ન કિજીએ કલામ! મહોખ્ખત ઓ ઉદ્દત હો
 ગઈ તમામ! જુસ્તજે જેમુદ, દીદકી આરઝુ લા હાસિત.

આપકા વફાદાર જનની સાર માયુક.

ખત આશિક દુસરી તરઝપર.

મેરી દીલ રૂખા ઓર મેરી જન નિસાર
 અનીસે દીતો મોનીસે જને ઝાર

ઝુઝરતી હે મઝપર જે કુછ મેરી જન
 લિખું કયાકે સખ કુછ હે તુમપર અખ્યાં
 તેરે દિલકો માલુમ હે સરખસર
 કે હોતી હે દિલકો તો દિલકી ખખર.

મુઝે આહો આરી સે યાં કામ હૈ
 મેં કયોં કર કહું તુમકો આરામ હૈ
 તેરે ગમ મેં હર વકત રોતા હું મેં
 મુસીબત મેં અખ જન જોતાહું મેં
 ખના જોગી ફીરતા હું મેં કો બકો
 હરએક શખસસે હૈ તેરી જુસ્ત જો
 તુઝે દુ'દતા આક ઉડતા હુઆ
 મુસીબતકા કિસ્સા સુનાતા હુઆ
 યહાં આજ પહોંચા તો વહાં કલ ગયા
 ઈસી તોર હરજ પ્રેશાં ગયા
 તેરી જુસ્ત જો યાર કરતા હુઆ
 ચલા જતા હું આહોં ભરતા હુઆ
 તસ્સવ્વર હૈ તેરા મેરે ધિયાનમેં
 નહીં જન ગોયા મેરી જનમેં
 યહ તકદીર કે સારે કાલાત હૈ
 જો ઈસ દરજે અપને પે આફાત હૈ
 જુદાઈ તેરી હૈ બહોત મુઝ કો શાક
 હુઆ હાય ઈસ તોર તુઝસે ફિરાક

શઅર.

જન ઓ દિલ તાખ ઓ તવાં હોશ ઓ ખીદં સખરો કરાર
 લે ચુકે ઓર લી કુછ હૈ તુમહેં દરકાર કે ખસ.

આપકા રોદા.

જવાબ માશુક.

જને મન તુમ કો કયા લિખું અલકાખ
 તુમમે મિલનેકો હું બહોત ખેતાખ
 છસ કદર અરસા હોતા જતા હૈ
 રોકે દીદ ઓર લી સંતાતા હૈ
 ચોટ પહલી પહલ જો ખાઇ હૈ

નયે ગમસે જો આશ નાઈ હે
 મેં બહોત કુખલી હોતી જતી હું
 હર ધડી કે ફતગી ઉઠાતી હું
 જ્યોં જ્યોં મિલનેમેં દર હોતી હે
 નાઉમેદી દસેર હોતી હે
 કુછ અજબ ગમમેં મુખતલા હે દિલ
 નઈ આફતમેં ફંસ ગયા હે દિલ
 દો દડી આંખ તક નહી લગતી
 અબ પલકસે પલક નહી લગતી
 દેખયે કયા ફલક દિખાતા હે
 કબ મુઝે આપસે મીલાતા હે
 મેરે દીલબર બહોત ન તરસાઐ
 જસકદર જલદ હો સકે આઐ
 હે યકીન તો જરૂર આઈયેગા
 સુરત અપની મુઝે દિખાઈયેગા
 ઇસી ઉમેદ પર મેં જતી હું
 અપની જુને જગરકો પીતી હું
 હે સહારા તુમહારે આનેકા
 ચહીં ખાઈસ હે મરન જાનેકા
 આઐ અબ જલદ ઐ મેરે પ્યારે
 મરતી હું ઇશ તિયાકકે મારે

શબ્દર.

બડી તકલીફ તેરે હીજરમેં ઐ ખેવફા પાઈ
 ખુદા શાહિદ હે હમને દિલ લગાનેકી સગા પાઈ.

ગઝલ

સુધા દો મુઝકો ગેસુએ મુશબ્બર યા રસુલ અદલાહ
 દિમાગે જાન હો અબ મેરા મો અત્તર યા રસુલ અદલાહ
 સર અફરાજ મુઝે કોને ન કી હાસીલ હો દમ ભરમેં

નો આઓ આપકે દરપર ખુલે સર યા રસુલ અલ્લાહ
 દરે મકસદ હે ડોસોં દર મુઝકો નાતવાની હે
 અગર આઓં તો આઓં કહીયે કયોં કર યા રસુલ અલ્લાહ
 મદીને તક ના પડોંયા સરપે પેગામે કબ પડોંયા
 કિસીકો કયા કહું અપના મુકદ્દર યા રસુલ અલ્લાહ
 ખુદારા દસ્તગીરી કિજીયે ઉસ વકત મુશકિલમેં
 કે આઓં કબરમેં જખ સુઅ મેહશર યા રસુલ અલ્લાહ
 તુમદારા લુતફ ગર હો રહેનુમા રાહે મદીનેમેં
 નહીં દરકાર મુઝકો કોઈ રહેબર યા રસુલ અલ્લાહ.

શબ્દ.

સખ અંખયોંકી શાન ઝમાનેમેં હે ખુલ્લંદ
 ઉન સખમેં ખરતર આપકી હે શાન યા રસુલ.

ખેયાલ.

દિલ આશિક આર માયુકકે ફટ જતે હે
 વો ધંધર કહે વો ઉધરકો હટ જતે હે
 દિલ દિયા તેરે કુએમેં શરૂ કિયા આના
 કોઈ લાખ તરહસે કહે તરેહ દે જના
 ગમસે હરદમ જલતા જગર મરમ નહીં જના
 આશિકોંકો હે મંજુરયે રંજ ઉઠાના
 ગેરોંકે આપ સીનેમેં લિપટ જતે હે
 દિલ આશિક આર માયુકકે ફટ જતે હે.

ચોક દુસરા.

મરોખખતકા ખાન દિલ જન લગા કારીજ
 અખ અશક મેરે યશમોંસે રહેં જરીજ
 દિન રેન ચેન નહીં જખસે કરી ચારીજ
 ખેવશાઓંસે ના મિલે વફાદારીજ.
 ધન ખાતોંમેં સિર અકસર કટ જતે હે
 દિલ આશિક આર માયુકકે ફટ જતે હે.

ચૌક તીસરા.

હમ દરબર જાતી ખેઠે આન તુમહારે
હેં તલખગાર દરશનકે દરશ દિખારે.
કુછ જોર જલમ તુઝપર નહીં જલિમ ખ્યારે
તેરી નિગાહ ફિરી હમ દરદર ફિરતે માટે.
દરજબ દરશન ના મિતે પલટ જાતે હે
દિલ આશિક ઔર માશુકકે ફટ જાતે હેં.

ચૌક ચૌથા.

કહેં રિસાલગિર નર ઇશકમેં જો આતે હેં
દિલ જલ જુન ઉતકે કખાખ હો જાતે હેં
હર દિયાસિંહ છંદ સુરતસિંહ ગાતે હેં
ખેયાલી મિસ્તર રૂઝ ઉત્તમ ફરમાતે હેં
દેવીકે ખેયાલ જુન આદુ સિમટ જાતે હેં
દિલ આશિક ઔર માશુકકે ફટ જાતે હેં

ખેયાલ દુસરે તરજુમર.

તખત ચમન પર મસનદ શુલકી રશકે કમર કહાં પાઉંગા.
તેરે કુંચમેં-કુંચે તેરેમેં અલખ જગાઉંગા.
માશુકાંકા તુહી શાહ-શાહ તુઝસે દિલકો મિલાઉંગા.
તુઝે છોડ-કર છોડ-કર તુઝે કહાં મેં જાઉંગા.
સિવા તેરે અચ સનમ કિસીકા ધ્યાન ન હરગિઝ લાઉંગા
આઘ પહુર તો-પહુર આરોં ખિદમતમેં આઉંગા.
મિન્તંબાર ખરદારી આરજુ કરકે ગમે લગાઉંગા.
તેરે કુંચમેં-કુંચે તેરેમેં અલખ જગાઉંગા.

ચૌક દુસરા.

તેરે લિયે ખાસેકા જામા દરજસે સિલવાઉંગા.
અપને વાસ્તે ગેઝ વા ખસ્તર મેં રંગવાઉંગા.
તેરે લિયે મલયાગિર ચંદન લી જાકર કટવાઉંગા.

અપને બદનપર બદન અમનેપર ખાક રમાઉંંગા.
ખાક રમાકર જોગી હોકર સીંગી નાદ બજાઉંંગા.
તેરે કુંચેમેં-કુંચે તેરેમેં અલખ જગાઉંંગા.

ચોક તીસરા.

તેરે લિયે ગુજરાતી ચીરા દખનસે મંગવાઉંંગા
અપને સીસપર-સીસ અપને પર જટા બઢાઉંંગા.
તેરે લિય ખાસોકો મોતી સમંદર મથકર લાગેંગા.
અપને કાનોંકો મુંદરે પથરકે બનવાઉંંગા.
મુન્દરા પહુનકે ઓર મર્ગજલા ઉઢકે દવારે આઉંંગા
તેરે કુંચેમેં-કુંચે તેરેમેં અલખ જગાઉંંગા.

ચોક ચોથા

ઇતના સાધું જોગ જખ કહીં પ્યારેકો મેં પાઉંંગા.
ભજનલાગકે હમેશા ચરણોંમે ચિત લાઉંંગા.
દુલારામ કલ્યાનસિંહકે ખયાન સલામેં ગાઉંંગા.
ફજર આનકર-આનકર પ્યારેકો સમજાઉંંગા.
અટલસિંહ ઇતના કર ગુજર મળ મહોબ્બત પાઉંંગા.
તેરે કુંચેમેં-કુંચે તેરે મેં અલખ જગાઉંંગા.

ગજલ.

જરા મિલને જના યાર હુંધરવાલી જુલફોંવાસે.
તેરે ચરમકે મયકે પ્યાસે-ખંજર હે ખુની મતવાસે
દાનોં ભવેં હે કયા તલવાર કાલી કાલી જુલફોંવાસે. ૧
મિજગાં તીર કહું યા ભાસે-ઇતસે લાખોં આશિક ધાસે.
ચોટી મારકો ડાસે માર-કાલી કાલી જુલફોંવાસે. ૨
દાનોં ગાલ તેરે શલવાસે-ખાસે કાનોં ખીચ સંભાસે.
તેરી હે શીરીં શુકતાર-કાલી કાલી જુલફોંવાસે. ૩
ઓ રૂખ ફેરકે જનેવાસે-કાતિલ કતલકે કરનેવાસે
હે શુભાકો આકર પ્યાર-કાલી કાલી જુલફોંવાસે ૪

કબ્વાલી.

બુલા લો અપની ખિદમતમે મઐયુનદીન અજમેરી.
 પુરા હે હાલ કુરકતમે મઐયુનદીન અજમેરી.
 મુરાદે દિલકી ખર લાઓ જમાસે પાક દિખલાઓ.
 તકપતા હું મેં કુરકતમે મઐયુનદીન અજમેરી.
 તેરા દરખાર હે આલી નહીં ફિરતા કેમ ખાલી.
 યહ હે મશહૂર ખલકતમે મઐયુનદીન અજમેરી.
 હમેશા યાદગારીમેં સહુરસે શામ હોતી હે.
 મેરા દીલ હે ઇબાદત મેં મઐયુનદીન અજમેરી.
 કેઈ તદખીર ખન આયે તો મેં અજમેર આખઝો.
 કરો ઉજલત કરામતમે મઐયુનદીન અજમેરી.
 અસર અદિર હુઆ ઇશક ઐ મહોખ્ખત કા પસે દુરદન
 મિલા આરામ તુરખતમે મઐયુનદીન અજમેરી.
 હયાતે જવદાનીકા નહીં તાલિમ હું મેં હરગિજ
 ફના કીજે મહોખ્ખતમે મઐયુનદીન અજમેરી.

શબ્દ

ફરયાદ સુન ઇમદાદ કર એ પીર પીરાં દસ્તગીર
 બેકમોકે રહે નમાએ શાહે જેલાં દસ્તગીર.

ગજલ.

હાથ ગરદનમેં મેરે ખ્યારસે રાસે ન ગયે
 ઇંદકે દિન લી તો અરમાન નિકાસે ન ગયે.
 વસલતમે જો મેરે અરમાન નિકાસે લાગે
 ફિર લી કુછ રહ ગયે જૈસે કે નિકાસે ના ગયે.
 ખલ્લીયો જરસે કુરસત ના હુઈ જતેજ
 તુમને કોંટ વો સુબોયકે નિકાસે ના ગયે.

કબ્વાલી.

શુક્રતજો દોકર બુતમે પીર આધી રહ ગઈ
 વસલતકી આધી હુઈ તદખીર આધી રહ ગઈ.

ધસ કદર કાતિલને ફેશ જલક ખંજર હલક પર
 આધી નિકલી મુંહસે યાં તકળીર આધી રહ ગઇ
 હો ચુકે થે કલ તો સામાન સગ હમારે કલકે
 મીયાનસે ખેંચી મગર શમગેર આધી રહ ગઇ.
 આધે રસ્તેસે લો આકર ફિર ગયે કલ રાતો.
 આહુકી આધી હુમ તાસીર આધી રહ ગઇ.
 એક દિન ઉસને રૂખે રોશનસે ઉલટીથી નકાળ
 જખસે મહર ઓ માહુકી તનવીર આધી રહ ગઇ.
 ખીંચા માનીને જો નકશા મુઝ નહીક ઓ ઝરકા.
 ખનકે કાગજ પર મેરી તસવીર આધી રહ ગઇ.
 યાદ ફરમાયા નાં આમિદકો મુકરર આપને
 આરખુ યહ હજરતે શખ્ખીર આધી રહ ગઇ.

હુમરી-દાદરા

ભરદે રંગસે ગગરયા હુમારી રે
 સચ્યાં રંગ દે ચુદરયા હુમારી રે
 તુમહારીં યાદમેં હર વકત હમ તો રોતે રોતે હેં
 ખખયે પાનીકે મુંહ આમુઓસે ધોતે હેં.
 ના સેન દિનકો હેં ચખકો લી હમ ના સોતે હેં
 તુમહારે ઈશકમેં જન અપની ખોતે હેં.

ભરદે રંગસે ગગરયા હુમારી રે.

નિગાહ જખસે સનમ આપસે દો ચાર હુમ
 ઉસી ઘડીમે મેરી રહ બેકરાર હુમ.
 તુમહારી નાનીકે મિજગાન સેન શિકાર હુમ
 તો એક બરછી હમારે જગરકે પાર હુમ.

ભર દે ભર દે ગગરયા હુમારી રે.

એવજમેં શલકે મિલા ખાર તેરી ઉલકતમેં
 મુહાલ અખ હુઆ જના તુમારી ફરકતમેં.
 તુમહારે ગમમેં ફંસા હુ અજબ વહેશતમેં
 જો દેખને મુઝે આયા વા પડના હૈરતમેં.

અરે ભર દે રંગસે ગગરયા હુમારી રે.

દાદરા ઝનઝોટી.

યાં ભી હોતે જના યાર કાલી કાલી જુલ્ફોંવાલે
હો ભી જતી હે તકરાર ફિર મિલ લેતે હું એ યાર.
ઈતના હે તુ કયોં ખેઝીર ઝગડા કરે ના ખોસે ચાલે.

યાં ભી હોતે જના યાર કાલી કાલી જુલ્ફોંવાલે.
એક દિન મે'ને ઉસસે પુંછા ઈતના કયોં કરતે હો નખરા.
ખોલા હુસનમેં હું ચકતા અપને જોખનપે મતવાલે.

યાં ભી હોતે જના યાર કાલી કાલી જુલ્ફોંવાલે.
તુઝસે કહતા હું મેં કખસે ડર તો હકકે કહર ગજબમે
લડતી ફિરતી હેં ચહ સખસે અપની આંખોંકો સમઝાલે.

યાં ભી હોતે જના યાર કાલી કાલી જુલ્ફોંવાલે.
અકખર દરકા તેરે ફકીર મોઝા કોન ખંવાલે ધીર.
અંખયાં ભરભર આરે નીર અપની ખિદમતમેં જુલવાલે.

યાં ભી હોતે જના યાર કાલી કાલી જુલ્ફોંવાલે.

કબૂલાલ.

જગ જૈતી શામી ઓતારી તેરે રૂપકે વારી સખદના.
મનમોહન ગિરવર ગિરધારી તેરે રૂપકે વારી સખદના.
તો કોનસી ખેરન ખોટ લખ જો તુમસે હમસે ઓટ લખ.
કાદે ના દિખાવત છખ ખ્યારી તેરે રૂપકે વારી સખદના.
મુખ ચાદર ઉડાહુ રિઝાયે ગયો સુપનેમેં દરસ દિખાયે ગયો.
વા અહેમદ ખનકર આયે ગયો સુપનેમેં દરસ દિખાયે ગયો.
તો સુરત નિપટ મહારૂખી હર રૂપ દિખાવત ખરે રૂખી.
વાકે નેનાં અનોખે છખ ન્યારી તેરે રૂપકે વારી સખદના.

દાદરા.

ખયાં ના ટૂટે હમારી દેખો હો ખાલમા.
શખે વિસાલ ના ગફલતમેં ટાલયે સાહિબ.
જો કુછ હોં આપકે અરમાન નિકાલયે સાહિબ.
જો ખી હે મય તો તખીયત સંભાલયે સાહિબ.

ખેડક કર હાથ ન ગરદન મેં ડાલયે સહિય
ટુટે ના ખેત્રેકા હાર-દેખો હો ખાલમા.

કંવાલી લાડલી જન લખનઝૌ વાલી.

કેઈ જાકર રસુત્રે પાકસે મેરી ખગર કર દે
ગમે ફરકત નહીં ઉઠતા જો પત્યરકા જાગર કર દે.
મેં આડું અપની પલકોસે ખુદાયા ખાક ગલયોંકી.
મદીનેમેં ઇલાહી તુ અગર મેરા ગુજર કર દે.
મેં રાજ હું ખુદા જનનતમેં ભેજે ચાકે દોજખમેં
ઉસીકી મહેરબાની હે જધર ચાહે ઉધર કર દે.
શાહુશાહે મદીના ખસ અલી હમકો તલખ કર લે
હુમારી આકુમેં ખાલિક અગર પેદા અસર કર દે.

ગઝલ.

વસલકે ઐશમેં સખ હિજરકે ગમ ભુલ ગયે.
ચાહ રખના યા હમેં જિસકો વો હમ ભુલ ગયે.
વાદઐ વસલ કયામતમેં તો હો ગા ઇફા.
વાં લી કહીયેગા કે હમ તેરી કસમ ભુલ ગયે.
લિખને ખેડે જો ઉન્ડેં હાલ પરેશાં દિલકા.
હરફે મતલબકો ઉઠાતે હી કલમ ભુલ ગયે.

ગઝલ.

કલી અઠ ખેલીયાં હે આર કલી ખંજર લી ચલતા હે
તુમહારા દિલ ખાહેલતા હે હુમારા દમ નિકલતા હે.
કલી સિરમેં કલી જરમઝૌ જાગરમેં ઐર કલી દિલમેં.
તુમહારા દર્દ ઉઠકર ઇન મકનોમેં ટહુતતા હે.
શમે ફરકતમેં જલતા હે તરખતા હે ઉઠલતા હે.
દિલે ખેતાખલી કયા કયા નયે પહુતો ખલલતા હે.
નહી માલુમ કુછ સોજે દરેં પર ઇતના વાકિફ હું.
કસેજે મેં કેઈ ખેદા હુઆ દિલકો મસલતા હે.

(૨૨)

મુખતન્દ્રીક અશઆર.

ઝોંક

આંખમે આંખ લડતી હે મુઝે કર હે દિલકા
કડીં યહુ જાયે ન ઇસ વંગે જલલમેં મારા.

આતિશ

આયે લી લોગ ખેલે લી ઉઠ લી ખડે. હુએ
મેં જાહી હુદતા તેરી મહેફિલમેં રહુ ગયા.

ઝોંક

અહિદ શરાબ પીનેમેં કાફિર હુઆ મેં કયોં
કયા એક ચુલ્લુ પાનીમેં ઇમાન ખડુ ગયા.

ઝામિન.

દેખ લો હાલત મેરી એ દોસ્તો.
ઉલ્લેખે જાનાં ને એસા કરદિયા.

તસકીન.

તુમહેંલી ખોલની મુલકેં પડેંગી
દિલે શુમ ગશતા ગર અપના ના પાયા.

નામાલુમ

ખાતોં ખાતોમેં ગયે હુમ લી સમઝ તરઝે શુખન
આંખોં આંખોમેં જો ગેરોમેં ઇશારા હો ગયા.

જલાલી.

લિયે હું કિતનેં દિલ એક એક નાઝપર તુને
ખગલમેં ખેલ કર ઉનકા હિસાબ દેતા જા.

રિંદ.

જો મર જાઉં તો લોહુ કમરપર મેરી યે ખુદવાના.
મુઆ યહુ દરદ ફરકતમેં કઝાકા એક ખહાના થા.

(૨૩)

નચ્ચર.

વો ખુમ યાદ હે જોસેકો દેકર વસલકી શખ
હયાસે આંખોપે હાથોંકો અપને ધર લેના.

નામાલુમ

હમ તો મરેંગે ચારકી દીવારકે તને
મજનુન કોથા જિનો જો ખયાખામેં રહ ગયા.

સુલતાન.

કમર લયકી તો વો રૂલ હંસકર જોલા.
ભારા હે કુલોંસે દામન હમારા.

ગુમા.

જખ વસલકા ઝિકર કરતા હું હો જતે હે ખામોશ
ધંકાર તો એક તરફ રહા ધંકારબી છોડા.

નસીમ.

કયા ડરાતે હો વાઈઝકે ખખરદાર રહો.
કયા જોહનુમ ભી કોઈ કુંચે જના હોગા.

અખખાસઅલી.

એક જોમે કી હો ખેરાત તો જાને જાને
ખુપકી ચુર હુઈ જુતીયાં ખાતે ખાતે.

અમીર.

થરથરાતા હે અખ તલક ખુરશીદ
સામને તેરે આગયા હોગા.

કલીમ.

મરકિસકે ધંતઝારમેં ચેહુ ખેચાજલ ગયા.
આંખે જોયું ખુલી રહી ચૌર દમ નીકલ ગયા.

(૨૪)

શૈક્તા.

ઇંદકે દિનથી ના દેખા ઉસ હલાર અમરકો આહ
ચાંદ દેખા હમને લેકિન મુંહ ન દેખા ચાંદસા.

તજલ્લા (યહ ખાત અચ્છી નહી)

ઇશકમેં કરતે હે ખદનામ તજલ્લાકો અખસ
વો ખીયારા કલી ઉસ કુંચમેં આયા ન ગયા.

તાખાન.

કિસ કિસ તરહકી દિલમેં ગુઝરતી હેં હસરતેં
હે વસલસે ઝિયાદા મઝા ધન્તઝારમેં

જુરઅત.

મેં જો રોતા હું તો પુછતે હેં વો આપ હી હંસકર
તુને દિલ જિસકો દિયા હે વો સીતમગાર હે કયા

શએર.

અપની તો વહી ઇંદ અમીન જિસ રોઝકે હમદમ.
મુખકા નઝર આ જાયે લખે ખામ કિસીકા

હૈદર.

ઈરાદા હે ખેદખ કુછ ઇસ અશમતરકા.
પ્રુદા હાકિઝ આજ અપની દિવારો દરકા.

સયદ.

ના ગાઝા ન ગુલગોના હે ન રંગ હિના તુ
એ પ્રુન શુદા દિદ તુ તો કિસી કામ ન આયા.

શાયક.

એન ઇસ દિલકો ના એક આન તેરે ખિન આયા.
દિન ગયા રાત હુઈ રાત ગઈ દિન આયા.

(૨૫)

નામાલુભ.

મેં તો ખદનામ હુઆ ઇશકમેં અલસાહ કરે
વો લી ખદનામ હો જિસને મુઝે ખદનામ કિયા.

શાગુફતા.

આંખેં ચુરાકે શખ વોહ ખહાનેસે ઉઠ ગયા.
હરફે મરરબ્બત આહ! જમાનેસે ઉઠ ગયા.

બેબાક

મજલિસમેં હમને ઉસકી તોહમતકે ડરકે મારે
સો સો (૧૦૦) જગહસે ઉઠ કર અપના મકાન ખદલા.

મુસહફી

મુલકેં જો મુહમેં લી તો કહા માર ખાયેગા.
શુભીં ભવેં તો ખોલાકે તલવાર ખાયેગા.

હસન

અભી દિલકો લેકર ગયા મેરે આહ
વોહ ચલતા રહા મેં પુકારો કિયા.

મીર

મેં વો રાનેવાલા જહાંસે ચલા હું
જિસે અપ્પર હર સાલ રાતા રહેગા.

ફરદ

સતેહ સીને પર તેરે એ ખુતે નોખેઝ ચહ કયા
ઉભરા ઉભરા નઝર આતા કુછ ઉઠા ઉઠા.

સોદા

તેરા દિલ મુઝસે નહીં મિલતા મેરા દિલ રહ નહીં રાકતા.
ગરઝ એંસી મુસીબત હે કે મેં કુછ કહ નહીં સકતા.

ભોખિન.

હલકા હે પાઉં ચાર કા બુલકે દરામમેં.

હો આપ અપને દામમેં સરયાદ આ ગયા.

ઝંકર.

ગાહ ગરમી ગાહ સરદી ગાહ દિન હે ગાહ રાત
એ ઝંકર રહતા નહીં દાયમ ઝમાના એકસા.

નામાલુમ

હમ તાલિમે શોહરત હેં હમેં નામસે હે કામ.

ખદ અગર હોંગે તો કયા નામ ન હોગા.

ઝંકર.

આયેગા હમકો કહાં તક કુરકતે જનાકા ગમ.

દેખ લેના ખાતે ખાતે ગમકા મુંહ ફિર જાયેગા.

ઝંકર

તુમને કિયા નાયાદ કભી બુલકર હમેં.

હમને તુમહારી યાદમેં સખ કુછ બુલા દિયા.

નામાલુમ

ખોસોંસે નીલ પક ગયે હોંટોંપે ચારકે.

ચાહ કયા કિયા રુલાખદો સોસન ખના દિયા.

આખાદ

અકસ દરયામેં પડેગા તેરી બુલકોંકા અગર

મછલીયોંકો શુભા હોગા દામ માહી ગીરકા.

દાગ

યે સ્ત્રીના, યે ભગર, યે દિલ, ય સર, યેહલક, હાઝિર હે.

નિકાસે હોસલા નાવિક ફિગન સમશેર અન અપના.

(૩૬)

નાસીખ

હુસનભી કયા ચીઝ હે ગહિંઝ ઝરા ઇન્સાફ કર.
અપને ખન્દોંકો ખુદા દેતા હે લાલચ હુરકા.

ઝંકર.

ઇતના મિલયે ખાકમે જો ખાક ભી હુંડે કોઇ
ખાક સારી ખાકછી ગર ખાક સારી રહ ગઇ. (દિખાજી)

આસમ.

ઇન્કારમેં ખોસેકે કહીં સુખેહ ના હોજયે
કયા વસલકી શખ આહ ચડતકરાર નિકાલી.

ના માલુમ.

મજનુનકા હાલ સુનકર પ્રેશાન હો ગયે
મેરી અગર સુનોગે તો ઐશાન જાયેંગે.

કલીલ.

રખોંમેં આંખોંમેં કયોંકર તુઝેકે હે ખરસાત
ફિર એસા ધરકે જો ખાના ખરાખ ટપકે હે.

મીર.

હસકા ગઝખસે નામા ન લિખના તો સહુત હે
લાગોંકે પુંછનેકા કોઇ કયા જવાખ દે.

દાગ.

ઉન્હોંને વાયદા કિયા આજ શખકે આનેકા
ખુશી તો જખ હે ખુદા ખેરસે ગુઝારે દિન.

નામાલુમ.

ફિર ખુદા જતને કહાં તુમ હમ કહાં
મેલકર ખેઠે હું ગની મત જતનયે.

નામાલુમ.

ઠાસિંહ હમારા નામ ન લેના તુ ચારસે
કહના કિસીકી જન હે હોટોપે આ ગઇ

હફીઝ

રૂમરૂ ગેરોંકે શિકવા કયા કરે હમ આપકા.
હે રહેંગી ફિર કબી ખાતે હમારી આપકી.

અદમ

આહ ખીચુંગા મેં જિસ રોઝ કેયામત હોગી
કાંપ જાયેગી ઝમીન ચરખપે આફત હોગી.

નામાલુમ.

કયા તારીફ લિખું મુલકી એ.ર મુલકે ખમકી.
મિજલીલી કદમ ચુમકે અર્શપે જા ચમકી.

ઝફર.

તકાઝાહે જો યે મુઝમે કે લા માંગા હે દિલ હસને
કોઇ તુ રક્કા લી લાયા હે ઉસકા નામા ખર દસ્તી.

અરમાન

હુશ આતેહી તેરે દિલમેં ચરાશત આઇ
ચહ જવાની તેરી આઇ કે કેયામત આઇ.

નામાલુમ

છુપતી નહી હે ખાત ખનાવટકી ખાલ બર
ખુલ જતી હે અખીરકો રંગત ખીઝાખડી.

દાગ

તુ હે કયા માથુક જો હમ ઇલતજા તેરી કરેં
તુ ગયા તો હમલી તુઝસે એ દિને મુઝતર ગયેં

(੧੬)

ਭਰਮਤ

ਧਰ ਏਹੀ ਕਦਮ ਪਰ ਹੋ ਮੇਂ ਧੁਨ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਸਦੇ
ਘਰ-ਛਿਏ ਕੋਥ ਏ ਘਰ ਕਦਮ ਐਰ ਤਿਆਦਾ.

ਨਾਮਾਨੁਮ

ਗੁਰਤਾਪੀਆਂ ਮਾਫ਼ ਹੋਂ ਹੋ ਧੇਹੁ ਅਯੋ ਵਿਸ਼ਾਲ.
ਯੇਸਯਰ ਆਯੋ ਦਿਲ ਹੋ ਤੋ ਯੋ ਅਯਤਿਯਾਰ ਛਾਧ.

ਯੋਧ

ਨੇ ਕਹੇਂਗੇ ਤੁਮ ਕਹੇਂਗੇ ਭਰਮੀ ਹਾਂ ਧੁੰਛੀ ਸਈ
ਆਪਕੀ ਧੁੰਛੀ ਯੁਸ਼ੀ ਹੋ ਮੇਫ਼ਰਯਾਂ ਧੁੰਛੀ ਸਈ

ਏਗ

ਛਾਧ ਯਾਂਧੇ ਹੁਯੋ ਅਯਯਾਰਕੇ ਸਾਧ ਆਯੋਯੋ
ਭਰਮ ਛਿਯਾਏਂਗੇ ਮਯਾ ਰੋਯੋ ਯਯਾ ਹੋਨੇ ਏ

ਅਭਸਨ

ਤੁਮ ਤੋ ਦਿਲ ਮਾਂਗੋ ਹੋ ਧਯਾਂ ਯਨ ਤਲਕ ਛਾਯਿਰ ਹੋ
ਯਾਤਯੋ ਯੀ ਹੋ ਕੋਥ ਆਪਕੇ ਕੁਰਮਾਨੇਕੀ

ਅਮੀਰ

ਬਸਤ ਯੁਤ ਹੋਤਾ ਨਈਂ ਹੋ ਧਾ ਯੁਧ ਮਿਲਤਾ ਨਈਂ
ਫੁੰਦਨੇ ਪਰ ਆਧਮੀ ਆਯੋ ਤੋ ਕ੍ਰਿਯਾ ਮਿਲਤਾ ਨਈਂ

ਏਗ

ਅਯੋ ਧਮਥੇਕੇ ਨਿਕਲ ਯਯੋ ਯਰਾ ਯਨ ਹਯੀ
ਮੇਂ ਤੋ ਰੁਯਸਤ ਨਾ ਹੁਯਾ ਆਪਕੀ ਰੁਯਸਤ ਕੇਸੀ

ਕੁਰਵੇਸ਼

ਅਯੀ ਤੋ ਗੁਮ ਹੁਯਾ ਹੋ ਧਕ ਯੋਧਕ ਪਹੁਲੁਮੇ ਦਿਲ ਅਧਨਾ
ਧਈਂ ਹੋਗਾ ਕਈਂ ਫੁੰਦੋ ਧਧਰ ਏਯੋ ਏਧਰ ਏਯੋ

આતિશ

બેગિન્તી બોસે લેંગે રૂબે દિવ પસંદકે
આશિક તેરે પકડે નહીં ઇલમો હીસાબકો.

નામાલુમ

ઝાહિદ શરાબ પીને દે મસજીદમેં બેઠ કર
યા વો જગહ બતાકે જહાંપર ખુદા ન હો.

ઇનશા

હો જો ઇનશાકો ઇમજૂત તો ભરે વો નાલા
કસી બુલબુલકે ફરિશતોં કો લી જો યાદ ન હો.

સચ્ચદ

યાદ મેરી ખાલીસે ન ઉદો ન જુદા હો
હાલત મેરી અચ્છી નહી કયા જનમે કયા હો.

ના માલુમ

જો ધરમેં બસ રહે હેં કયા જાનેં કદર ધરડી
અહસે સફરસે પુછો કયા લુતફ હે વતનમેં

અમાર.

સુન્તે હો આપ સોર ઝમાનેકા દરદ દિલ.
કહિયે તો મેં લી કિસ્સા સોઝે જીગર કહું.

નાસિખ

અશક થમ જાયેં જો ફરકતમેં તો આંસુ નિકસેં
પુશક હો જાયેં જો પાની તો હવા પેદા હો.

માહિર

એસા મિટા દિયા હો ફતકને કે મિસસે ખાદ
ગર ખાક પર ચલું તો કદમકા નિશાંન હો.

ਨਰਸਾਘ.

ਛਾਥ ਮੁੱਛੜੇ ਫੇਰ ਲੇ ਤੇ ਫੇਰੇ ਵੇ ਕਿਸ ਅੰਧਾਰੇ
ਘਾਇਲੇ ਨੇ ਚੁਮੇ ਹੋਂ ਹਮ ਲਘ ਐ ਰਖਸਾਰੇ।

ਸਾਫ਼ ਆਲਮ

ਉਛੇਨੇਕਾ ਤੇ ਮਝਾ ਤਘ ਹੋ ਕਹੋ ਐਰ ਚੁਨੇ।
ਘਾਇਲੇ ਹਮਸੇ ਘੜਾ ਹੋ ਗਏ ਲੋ ਐਰ ਚੁਨੇ।

ਯਕੀਰੀ

ਸ਼ਕ ਨ ਘਜਲੇ ਹੋ ਗਝ ਐਕ ਦਮੇਂ ਸਘ ਭਮੀਨ।
ਤਕਪਾ ਤੇਰਾ ਨੇ ਕੁਸ਼ਤਐ ਉਲਕਤ ਮਝਾਰੇਂ

ਸੌਦਾ

ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਚੁਝੇ ਨ ਆਈ ਹੋ ਮੁਝੜੇ ਨੀਂਦ
ਜਿਸੜੇ ਪੁਕਾਰਤਾ ਹੋਂ ਵੇ ਕਹਤਾ ਹੋ ਮਰ ਕਈਂ।

ਅਮੀਰ

ਮਝਲ ਮੇਰੀ ਨਹੀਂ ਧਛ ਐ ਦਿਲੜੇ ਮਾਘੁ ਪੋਸਾ ਲਘ ਐ ਦੁਨਕਾ
ਛਾਝੇਂ ਦੀਝੇਂ ਦੁਆਝੇਂ ਮੇਂਨੇ ਤਾਨ ਉਨਸੇ ਕੁਝ ਗਲਿਧਾਂ ਮਿਲੀਝੇਂ

ਦਾਗ

ਮੁਝੇ ਛਾਂਸਕਰ ਲਗੇ ਕਹਨੇ ਗੁਮੀਂੜੇ ਦਾਗ ਕਹਤੇ ਹੋ
ਗੁਮੀਂ ਰਹਤੇ ਹੋ ਲਾਜ਼ਾ ਮੇਂ ਤਮੀਂ ਹੋ ਮਾਝੇ ਕਾਮਿਲੇਂ

ਨਾਮਾਲਮੇ.

ਸੀਨੇਮੇਂ ਦਿਲ ਹੋ ਦਿਲਮੇਂ ਹੋਂ ਕੁਝ ਧੜਨ ਲਸਰੇਂ
ਏਟਾਸਾ ਐਕ ਮਝਾਰ ਘਨਾ ਹੋ ਮਝਾਰੇਂ।

ਨਾਸਿਘ.

ਸਾਗਿਰਮੇਂ ਅਕਸ ਰਖ ਰਖੇ ਗੁਲ ਗੁਪੇ ਹੋ ਅਰਕ
ਮੋਟੀ ਨੇ ਆਗਮੇਂ ਹੋਂ ਤੇ ਸੁਆਲਾ ਹੋ ਆਗਮੇਂ।

(૩૨)

હસરત

હવાસે ખાલ ઉન મુલકોંકે રૂખ સારોંયે હિલતે હેં
દિસે બીમાર ઉઠ ખેડો કે દોનોં વજા મિલતે હેં

તપીશ

તુમ તો કહતે હો કે હમકે ખાલ આબતા હું મેં
પર ખુદા જાને હમેં હમકા ભરોસા કુછ નહીં.

ઝોક

તેરા નઝીર વો હે જિસકોં તુ આઈનેમેં
કહતા હે દેખ અલલાહ !! એસે ભી આદમી હેં.

દાગ

તમ્હારે વારતે મેં ગેરકો તન્હા ના છોડું.ગા
સમઝ લેના કે દો મુરદે ગરેંગે એક મદદનમેં

અમીર

ઝહિદ તેરે ફરીશતોં કેા યે દિન નહીં નસીબ
જનનતસે દુર આયે જો હમ આરઝુ કરેં.

ગાલિબ

દોનોં જહાન દે કે વો સમઝે યે ખુશ રહા.
યાં આપડી યેહુ શરમકે તકરાર કયા કરેં.

ઝામિન.

આશિકકો કામ કયા હે શરાબો કખાખસે
હમ ખાને વાલે ખુને જીગરકી ઝીઝાકે હે.

મીરઅમન

યહુ ધર ગોકે મેરા હે તેરા નહીં
પર અખ ધર યહુ તેરા હે મેરા નહીં.

જલાલ.

જિસ જગહ ચાહો રહો આકે ધર અપના કર લો
દિલ હી તુમસે હમેં ખ્યારા હેં ન ખ્યારી આંખેં.

દાગ.

છ ચાહતા હે કે કુદરતે સાનઆ પે હું નિસાર
દિવખરકે ખીદાકર સામને ચાદે ખુદા કરું.

અમીર.

મિલને ન મિલનેસે મુંઝ કયા કામસે હે કામ
જખ તકકે દમમેં દમ હે તેરી જુસ્તજુ કરું.

આતિ.

ન કરના ગમ મેરે મરનેકા હરદમ એનસે રહના.
ખહોત નામુક તખીયત હો તમહેં સમઝાયે જાતે હે.

અસીર.

મિલ્લા જિસ દિન વો તન્હા ખોસા લેંગે હમ અખરદસ્તી
હમારા દાંત હે મુદ્દતસે ઉસ સેબે અંખદાં પર

બેહોશ.

ખુશરોહ હો મુખરો. મે તેરે ક્યોંકર મુકાબિલ
તુ મુશ્ક અગર ખોસે તો હો શામ અમીનપર

ના માલમ.

હોતા હે હાલ ખદમેં કિસીકા શરીક કોન
પતે બી ભાગતે હે ખીત્રામેં શજરસે દુર

અસગર.

હવા હે માંગ મેં દીલ ગુમ કહો ધસ વકત કહાં હુ'હુ
કે આધી રાત ઉંધર હે ઓર આધી રાત ઇંધર

ઝૂર.

ખદગુમાની દેખો લાયે સાથ આપને ગેરકો
ખવાખમેં બી આયે વો ગર અશિકે મુઝતરકે પાસ.

દાગ.

મિલતે હું તેરે આહુનેવાસે મેં તેરે હંગ
જે તુઝપે મિટ ગયા મુઝે ઉચ્ચને મિટા દિયા.

અમીર.

હુકમ હે ચહ કે ના આપે કેઈ દરવાઝેપર
આસરા તુને ગરીમોંકા સનમ તોડ દિયા.

આશુક્તા.

જે નામા ખર ગયા વોહ ગયા જનસે વહાં
અખ જ મેં હે રકીબકો હમ નામા ખર કરે.

બેદિલી.

દિલે પુર ગમકે રહનેકે ચહી દોનો ઠિકાને હે
કબી તાહે અખન્દાંમેં કબી મુલકે પરેશાંમે.

દાગ.

ઉસ પ્યુતકી મહોખ્ખતમેં કયામતકા મગ હે
કાફરકો બી દોઅખમેં પરોમાં નહીં દેખા.

અમીર.

નહીં હે મોહર લિક્ષાફેએ એ કાસીદ
ચહ હાગ હે મેરી કિસમતકી ના રસાઈકા

ના માલમ.

ખલાકા સામના હે ન લા એ ફરયાદ કરતે હેં
ફિરાફે. ચાર આફત હે ના જતે હે ના મરતે હે.

ગાલિખ.

શખકો કિસીકે ખવાખમેં આયા ના હો કહી
દુખતે હે આજ ઉસપ્યુતે નામુક ખદનકો પહી

(૩૫)

ઝૂર.

યહ પાતે હેં કે ખોસા હમકો વો દિલખર નહીં દેતા
જો હમ લેને પે આયેં દેખેં તો કયોંકર નહીં દેતા

આતિશ.

ઝાલ્લા હરે હમારે તકલુક શમે વિસાલ
રોઝનકે ખદ્દસે ઇતર જલાયા શુલાખકા

ના માલમ

અપની શમે વિશાલકા ઉલટા ઝમાના થા
ઉપર દરીથી ઓર તસે શામીયાના થા.

મીર.

કાશ ઉસકે રૂખે ન કરેં મુઝકો હુશરમે
કિતને મેરે સવાલ હેં જિનકા નહીં જવાબ
(યેમસ્તી)

રૂસ્વા.

મસ્ત હોકર ગીર પડે હેં હર તરફ દીવારો દર
અમરે રહમત હેં ખરસ્તા થા ખરસ્તી હેં શરાખ.

અમીર મીનાઈ.

દેખા ન એક રંગ જહાને દુરંગમે
અમ્મ કિસીકા હેં તો કિસીકા ખુરા નસીખ.

અયાસ.

દિલ લે ગયે મેરા રૂખે રોશન દિખાકે આપ
હેં મુલમ ચોરી કરતે હેં મશાલ જલાકે આપ.

સોદા.

દૂશમાઓગે જો તુમ તો ઉઠાલિગા મે પહાક
પર ગેર કી ન જાયેળી મઝસે ઉઠાઈ પાત.

ધુગાન.

મુમકિન નહીં કે ગેર ન હોવે રકાબમે
તુઝકો ખદા ન લાયે હુમેર મઝાર પર.

અસીર.

કહનેકો યોં જહાં મેં હજારોં હેં ચાર દોસ્ત,
મુશકિલકે વકત એક હુ પ્રવરદિગાર દોસ્ત.

મુલતાન.

રિન્દોંને આજ નરોમેં કયાં ધજ નિકાલી હે
મીના ખગલમેં સરપે સમુ જામ દોશ પર.

ઝફર.

કાકલમેં દિલ ફૂંસે કે ગિરફતારે ઝુલ્ફ હો
ફરમાઈયે જો ઇસમેં હો સરકારકી સલાહ.

સોઝ.

દખસત જો હે મુઝકો તોં મેં તેરે પાઝકા
ખોસા હું ઇસ તરહકે હિનાકો ન હો ખખર

ઝામિન.

જાન હું ઘોર દિલ ભી હું મિનનત કરેં પાઝાં પદુ.
આજ દિલખરકો મુઝે ધર અપનેં લાના હે જર.

તમામ શુદ્ધ

ઐ શાંતિ શાંતિ શાંતિ શાંતિ.

ઇસકા દુસરા હિસ્સા ફિરદૌસકા ગજરા ગોહર મુખઈ
ખપ રહા હે.

આપકા દાસ

ગુલા ગાજીયાબાદી

માલિકઐ મેનેજર.

